

„Ако ти ѝ се харесаш толкова много, че да забрави да танцува, твоя е; ако ли не — ти ще останеш мой пленник“.

Най-напред дойде княз Леденичко. Той имаше разкошен вид: броня от истински, блестящ лед, ледена корона, украсена с дълги остри висулки и лъскава остра ледена сабя.

Княз Леденичко си помисли: „Сигурно ще се харесам на Снежинка и тя ще забрави танца“.

Той се запъти към нея.

И понеже в това време слънцето грееше и го осветляваше, той отражаваше различни цветове, изглеждаше наистина много красив. Всички девойки, които го виждаха, очудваха се на неговата хубост.

Когато Снежинка го видя, почна да се смее, понеже той изглеждаше много шарен. Тя се развесели, плесна с ръце и започна да скача и танцува.

Доволен беше цар Мраз, че Снежинка не хареса княз Леденичко и заповяда да го затворят в една от неговите тъмни стаи.

Не мина много време и дойде княз Вихърко. Кафявите му къдрици се пръскаха по челото му, а дългата му намятка се развяваше като знаме. Навред, дето ходеше, той си подсвиркаше и какви не щещ глупости вършеше: тук гледаш блъсне някоя врата или капак на прозорец, там грабне шапката на някой минавач, по-нататък обърне чаджра на някоя жена, а след малко повлича хвърчилото на едно дете и го закача на едно високо дърво.

Той се яви при Снежинка. Всички си помислиха: „Непременно ще ѝ се хареса“.

И наистина, щом го видя тя, извика: „Колко те харесвам!“ Но да не мислите, че тя забрави танца си? — Напротив, щом видя, че княз Вихърко е веселяк, улови го за ръцете и весело започна да се върти с него, и игра, и танцува, и скача, додето той капна от умора. Щом цар Мраз видя това, затвори и него при княз Леденичко.

Трети дойде княз Светкавичко. Той имаше броня от злато, тъй бляскава, че не можеше да се гледа; острата му сабя беше на зиг-заг, а от короната му изкачаха сщцински светкавици. Очите му бяха огнени и страх обхващаше човека, щом го погледнеше. А гласа му! Гласа му беше ужасен; гърмеше, кога той говореше.

Княз Светкавичко се хареса на царя Мраз и той си помисли: „Щом Снежинка го види, веднага ще забрави танца“.

Не стана така. Щом Снежинка го видя и чу гласа му, заплаши се тъй много, че скочи бързо и избяга. И доволна, че се избави от него, пак почна да скача и играе.

Цар Мраз затвори и Светкавичко при другите пленници.

И тъй тримата князе бяха затворени в мрачната стая. Княз Леденичко беше навел тъжно глава; княз Вихърко блъскаше вратите и прозорците и искаше да ги отвори; княз Светкавичко тичаше от жгъл на жгъл, викаше, гърмеше.

Озлобени и тримата от Снежинка, те се наговориха да я следят и да не ѝ позволяват да се отдалечава от палата на цар Мраз.

И додето те се наговаряха, дойде в палата нов княз. Очите